

UPRAVNI SUD U RIJECI

1748

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Andrijević, u upravnom sporu tužitelja Matije Pavkovića iz Duga Rese, B. J. Jelačića 30, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (ranije Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupane po službenoj osobi Igoru Prokurici, uz sudjelovanje zainteresirane osobe H1 Telekom, Split, Put Trščenice 10, zastupanog po zaposlenici Heleni Čerina, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 3. prosinca 2015.,

presudio je

Poništava se Odluka Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, klasa: UP/I-344-08/14-01/142, urbroj: 376-05/MS-14-04 (IM) od 11. lipnja 2014. i predmet se vraća tuženiku na ponovan postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporavanom Odlukom tuženika Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije, UP/I-344-08/14-01/142, urbroj: 376-05/MS-14-04 (IM) od 11. lipnja 2014. odbijen je kao neosnovan zahtjev tužitelja za rješavanje spora vezanog uz prigovor na račune za mjesec svibanj, lipanj, srpanj i kolovoz 2013.

Osporavajući zakonitost citirane Odluke tuženika od 11. lipnja 2014. tužitelj je podnio tužbu koja je kod ovog Suda zaprimljena 21. srpnja 2014. pod poslovnim brojem 3 UsI-1180/14, a koju tužbu je tužitelj sukladno rješenju ovog Suda od 19. kolovoza 2014. uredio u podnesku zaprimljenim kod ovog Suda 5. rujna 2014. u kojem je u bitnome naveo da je 13. ožujka 2013. u svom stanu potpisao zahtjev za H1 uslugu i koji zahtjev je dio pretplatničkog ugovora sklopljen o pretplatničkom odnosu za uslugu pod nazivom H1 Call Plus u koju uslugu spadaju besplatni razgovori prema nacionalnim fiksnim mrežama, razgovori s zemljama EU po cijeni od 0,28 kune po minuti, a kao obračunska jedinica određena je kuna te je ukupna mjesečna cijena navedene usluge iznosila po ugovoru 99,00 kuna i u koji iznos je već uračunat iznos PDV-a od 25%. Navedeno da mu je i pojasnio gospodin Renato Orešić koji da mu je i prezentirao navedenu uslugu nakon čega je i potpisao zahtjev za H1 uslugu. Ističe da je 14. svibnja 2013. izvršen od strane zainteresirane osobe priključak ugovorene usluge, a da je u lipnju 2013. zaprimio prvi račun za mjesec svibanj 2013. za navedenu uslugu u iznosu od 194,34 kune. Navodi da je odmah po primitku navedenog računa reklamirao dobiveni račun ovdje zainteresiranoj osobi, a u svezi kojeg da se ista oglašila, a nakon toga da se je obratio tuženiku koji da ga je savjetovao da plati ugovoreni iznos od 99,00 kuna, što je tužitelj i učinio. Nastavno, ističe da je i u mjesecu srpnju i kolovozu zadobio račune za navedenu uslugu u većem iznosu od ugovorenog, dakle u većem iznosu od 99,00 kuna, da se također obratio u svezi istih zainteresiranoj osobi i tuženiku žaleći se na visinu računa, a na koje prigovore da se zainteresirana osoba oglašila, zbog čega se tužitelj naposljetku obratio tuženiku zahtjevom za rješavanje spora između korisnika i operatera i kojom Odlukom tuženika je odbijen zahtjev tužitelja za rješavanje spora između tužitelja i ovdje zainteresirane osobe, a vezano uz prigovore na račune dobivene u mjesecu lipnju, srpnju i kolovozu 2013.

Naime, tužitelj osporava činjenicu da bi isti bio dužan platiti sporne iznose po računima zadobivenim u mjesecu lipnju, srpnju i kolovozu 2013. iz razloga što nije promašio vrijeme razgovora od 1000 minuta besplatnih razgovora prema nacionalnim fiksnim mrežama te nikada nije imao razgovore prema zemljama EU, zbog čega

smatra da nije dužan platiti sporne račune u većem iznosu od ugovorenog iznosa od 99,00 kuna mjesečno. Tužitelj također osporava da bi bio dužan platiti ostale usluge H1 Telekomu, zbog čega je tužitelj predložio da se poništi osporavana Odluka tuženika i predmet vrati tuženiku na ponovan postupak.

Tuženik je u odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog Suda 20. listopada 2014. u bitnome naveo da u cijelosti ostaje kod svih navoda iznesenih u obrazloženju Odluke od 11. lipnja 2014. te predlaže da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan. Tuženik u cijelosti prigovara svim navodima tužitelja iz tužbe ističući da je tužitelj podnio prigovore na račune izdane od strane ovdje zainteresirane osobe H1 Telekom d.d. osporavajući obračunati iznos naknade za prijevremeni raskid ugovora kao i iznose računa za mjesec svibanj, lipanj, srpanj i kolovoz 2013. izdane od ovdje zainteresirane osobe zbog nepravilno obračunate pogodnosti besplatnih razgovora od 1000 minuta dodijeljenih unutar odabranog tarifnog modela H1 Call Plus, pri tome ističući kako prilikom sklapanja pretplatničkog ugovora od predstavnika zainteresirane osobe nije dobio točne informacije o uvjetima korištenja usluge odnosno odabranog tarifnog broja. U svezi s tim tuženik je istaknuo kako prigovore krajnjih korisnika pa tako i tužitelja može rješavati isključivo u pogledu eventualnih povreda Zakona o elektroničkim komunikacijama (»Narodne novine« broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, u nastavku teksta ZEK) i pripadajućih podzakonskih akata, a s tim u svezi da je tuženik izvršio provjeru kako bi utvrdio je li operater ispunio svoje obveze propisane navedenim propisima. Navodi kako su odredbe o privremenom i trajnom isključenju pretplatničke terminalne opreme, naknadama za prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora, postupku i rokovima podnošenja prigovora detaljno opisane u Općim uvjetima poslovanja H1 s kojim je tužitelj bio dužan upoznati se, budući da isti predstavljaju dio njegovog pretplatničkog ugovora na kojeg da je svojom voljom pristao. Navodi da nije sporno da je tužitelj potpisao pretplatnički ugovor uz ugovornu obvezu od 24 mjeseca te je samim time i pristao plaćati mjesečnu naknadu točno određenu Cjenikom za ugovorenu uslugu uz obvezu ostajanja u pretplatničkom odnosu s operaterom (ovdje zainteresiranom osobom) za ugovoreno razdoblje, a kako tužitelj nije ispunio svoju obvezu ostajanja u ugovornom odnosu s H1 kako je ugovorio, te unatoč činjenici što je zahtjev za raskid ugovora zatražen nakon propisanog roka od 14 dana od dana potpisivanja ugovora, tužitelju da je od strane zainteresirane osobe omogućen raskid ugovora bez plaćanja naknade za prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora iz razloga kašnjenja u realizaciji H1 usluge, iako tužitelj nije prigovarao na tu okolnost niti u jednom svom prigovoru. Nastavno, tuženik ukazuje da je na računima izdanim od strane zainteresirane osobe za mjesec svibanj, lipanj, srpanj i kolovoz 2013. naknada pravilno obračunata i naplaćena sukladno Cjeniku tarifnog modela H1 Call Plus, zbog čega zahtjev tužitelja se smatra u potpunosti neutemeljenim. Naposljetku, tuženik je u svezi prigovora tužitelja o netočnim informacijama o uvjetima korištenja usluge odnosno odabranog tarifnog modela istaknuo kako uvidom u preslike zahtjeva za zasnivanje pretplatničkog ugovora od 13. ožujka 2013. za tarifni paket H1 Call Plus tužitelj je svojim potpisom potvrdio da su mu između ostalih dokumenata uručeni i Opći uvjeti poslovanja, Uputa o zaštiti od zloupotrebe i prijevara, Uvjeti korištenja odabranog tarifnog modela odnosno da se za iste u slučaju da ih nije preuzeo obvezuje pročitati na internet stranici operatera iz kojeg razloga da je tužitelj kao poslovno sposobna osoba prilikom potpisivanja pretplatničkog ugovora bio u mogućnosti upoznati se svim potrebnim informacijama detaljnim uvidom u odredbe pretplatničkog ugovora iz kojeg razloga da je u osporavanoj Odluci pravilno utvrđeno činjenično stanje, a da je na takvo činjenično stanje pravilno primijenjeno materijalno pravo kada je odbijen zahtjev tužitelja za rješavanje spora između tužitelja i ovdje zainteresirane osobe, a vezano uz prigovore na dobivene račune za mjesec svibanj, lipanj, srpanj i kolovoza 2013.

U odgovoru na tužbu dostavljenom ovome Sudu 1. listopada 2014. zainteresirana osoba je istaknula da neosnovano tužitelj ističe da zainteresirana osoba nije pravilno primijenila Cjenik za H1 Call Plus uslugu tj. da mu na računima za mjesec svibanj, lipanj, srpanj i kolovoz 2013. nije pravilno obračunata pogodnost besplatnih razgovora prema nacionalnim fiksnim mrežama od 1000 minuta ističući da je navedena pogodnost pravilno tužitelju obračunata te da je iz dostavljenih računa vidljivo da tijekom svakog od navedenih mjeseci tužitelj nije dosegao 1000 minuta razgovora, niti su mu isti naplaćeni, međutim da se navedena pogodnost odnosi na besplatne razgovore ali ne i na uslugu uspostave poziva koju da zainteresirana osoba ima pravo naplatiti tužitelju budući da ta usluga nije ugovorena kao besplatna i iz kojeg razloga je tužitelju osnovano za svaki poziv obračunata i naplaćena jedino usluga uspostave poziva u iznosu od 0,28 kuna s PDV-om odnosno 0,22 kune bez PDV-a po pozivu sve sukladno Cjeniku za H1 Call Plus uslugu koju je tužitelj primio zajedno za H1 Call Plus uslugu. Navodi da jednokratna naknada za uključenje H1 Call Plus usluge u iznosu od 50,00 kuna bez PDV-a odnosno 62,50 kuna s PDV-om, također da je zainteresirana osoba pravilno iskazala na prvom računu tužitelja za mjesec svibanj 2013. budući da je tužitelj sklopio pretplatnički ugovor na neodređeno vrijeme s obveznim trajanjem od 24 mjeseca, a što da je vidljivo iz točke 4. zahtjeva za H1 uslugu dok da je navedena naknada iskazana u Cjeniku za H1 Call Plus uslugu na strani 3 pod naslovom ostale usluge i naknade iz kojeg razloga da je u konkretnom slučaju navedeni Cjenik pravilno primijenjen. Napominje, da u pogledu prava tužitelja na jednostrani raskid ugovora u